

Over links, rechts of centrum: bij welke partij kan ik nog terecht voor christelijke waarden?

04-06-2024

Bij elke verkiezing vind ik het moeilijker worden om te stemmen: waarom kan je alleen een 'pakket' kiezen? In een winkel zou men dit 'koppelverkoop' noemen en dus wettelijk verbieden! Maar in de politiek zit je ermee opgescheept: als je een natuurvriend bent, moet je tegelijk het récht op abortus erbij nemen. Vreemde combinatie, nietwaar?

In welke partij kan ik mij, als bewust christen, nog herkennen? Geloof is voor mij nog écht belangrijk, in mijn dagelijks leven én in mijn stemgedrag. Volgens het Pew Research (2018) vindt 10% van de Belgische bevolking religie nog 'zeer belangrijk': ik behoor dus tot een minderheid - maar ook weer niet zó klein - en 56% noemt zich trouwens 'christelijk'. Toch moet ik met een vergrootglas in de partijprogramma's zoeken naar christelijke waarden. De spirituele bloedarmoede is algemeen in onze seculiere, westerse cultuur: waarom schamen we ons toch voor de beschaving en erfenis van onze eigen voorouders? Het christelijke op de voorgrond plaatsen durft zelfs CD&V nauwelijks: uit angst voor stemmenverlies? Andere partijen - op één na - durven dit woord zelfs niet eens meer uitspreken: alsof het iets 'vies' is, ook al heeft het de diepste waarden van onze cultuur 1500 jaar lang fundamenteel bepaald.

Maar wat zijn christelijke waarden dan, en zijn die links of rechts? Was Jezus conservatief of progressief? Wel, hij verstond precies de meesterlijke kunst om alle hokjes te overstijgen. Hij stond duidelijk aan de kant van de zwakken, armen en kwetsbaren: een rasechte socialist dus? Maar qua ethische normen legde hij de lat hoger dan ieder ander - ai, de moderne socialisten doen al 150 jaar het omgekeerde. Terwille van sociale gerechtigheid zou ik links willen stemmen, maar op ethisch vlak geloof ik in sterke waarden en hoge normen - waardoor ik, tegen mijn zin, in de conservatieve hoek geduwd word. Want, geef toe, 'conservatief' is toch een beetje een vies woord: het is niet cool of hip: je staat niet aan 'de juiste kant van de geschiedenis'. Helaas kan ik al decennia de 'voortgang' niet meer zien in de zogenaamd 'progressieve' moraal: het verabsoluteren van individuele vrijheid en uithollen van familie en gezin breekt alle sociale weefsel af, helaas ook voor die zwakken die ze willen verdedigen. Als je ultraprogressieve actiegroepen moet geloven, dienen, omwille van een kleine groep uitzonderingen, alle bestaande rollen en normen afgeschaft te worden.

Ah, voor sterke familiewaarden moet ik natuurlijk bij het Vlaams Belang zijn: zij verdedigen uitdrukkelijk het traditionele gezin, zijn meer uitgesproken tegen de uitbreiding van abortus dan CD&V zelf. Sommigen van hen willen terug naar een Vlaanderen dat 'Vlaams, blank en christelijk' is. Maar ai, Jezus zelf was niet eens blank, zeker geen Vlaming, en in feite zelfs een jood. Ook al hebben ze een aantal sterke standpunten, deze slogan komt mij een beetje Trump-achtig over: vooral bedoeld om te hengelen naar christelijke stemmen. Hun harde taal, hun felle 'anti'-discours is in mijn ogen niet verbindend, verzoenend, zelfs niet realistisch. Er zijn teveel zaken in hun 'pakket' die ik niet kan slikken.

N-VA dan? N-VA heeft m.i. veel 'gezond verstand'-principes: ze gaat in ieder geval niet mee in een doorgeslagen links discours, blind *vooruit*-stormend naar de afgrond. Maar op ethisch vlak heeft ze geen uitgesproken standpunten: levensbeschouwelijk is ze pragmatisch, eerder onverschillig. En heeft nationalisme niet altijd iets van een groepsegoïsme, een 'wij zorgen alleen voor onszelf'-mentaliteit? Dat lijkt me ook niet erg christelijk of houdbaar in een steeds globaler wordende wereld. Is de splitsing van België een zinvolle piste? We zijn al zo klein, en de volgende stap is dan misschien dat Antwerpen zich van Vlaanderen afsplitst? Ik vind Walen vaak warme mensen en de Ardennen heel mooi.

Uiteraard ben ik voor een proper milieu: als christen moet ik zorgzaam omgaan met de door God aan ons toevertrouwde schepping. Ik fiets altijd naar mijn werk en heb mijn dak vol zonnepanelen gelegd. De partij Groen komt op het eerste zicht heel sympathiek over. Maar... op moreel vlak is ze links tot extreem links: ze wil abortus – tot 1990 nog als moord beschouwd - tot een récht maken!? En de bedenktijd voor abortus afschaffen, maar een bedenktijd invoeren voor wie een huisdier koopt! Een hond staat voor hen hoger dan een ongebooren mens? Deze cognitieve dissonantie bezorgt mij hoofdpijn. Je kan niet schattige zeehondjes beschermen en foetussen bij het vleesafval gooien. En je kan niet omwille van een zeer kleine groep transgenders alle man-vrouw-rollen afschaffen.

Natuurlijk zit er in het centrum nog één partij die een duidelijk levensbeschouwelijk standpunt heeft, maar... precies dit is zo verwaterd: CD&V heeft, om 'modern' te zijn, zoveel seculier water bij de wijn gedaan. Haar sterkste identiteit en grootste troef - haar 'C' - heeft ze grotendeels onder de mat geveegd. De Franstalige PSC heeft deze 'C' zelfs helemaal geschrapt en heet nu 'Les Engagés', maar is er enkel op achteruit gegaan. CD&V heeft veel sterke troeven, maar waarom komen ze niet uit de verf?

Kan je nog geloven in de politiek? Op de beide betekenissen van deze vraag antwoord ik nochtans 'ja'! Maar ik besef dat geloven tegen de stroom oproeien is: het zal misschien nooit populair zijn, en zeker nooit in één politiek programma passen. Jezus was niet voor links of rechts, maar voor juist en goed. Hij was voor hoge morele normen én veel genade voor gebroken en gevallen mensen. Ik geloof oprecht dat christelijke waarden voor iederéén goed zijn, voor alle lagen van de bevolking, zwakken en sterken, autochtonen en allochtonen. Het gebod van de liefde geldt tegenover élke naaste. Christelijke waarden hebben hun degelijkheid bewezen doorheen duizenden jaren: ze hebben menselijkheid en emancipatie gebracht, stabiliteit én warmte, tegelijk duidelijke regels en maximale vrijheid. De antwoorden liggen nooit in extremen, in anti-slogans of polarisatie, maar in balans: enkel in het midden kunnen we elkaar vinden. Ik blijf met mijn vergrootglas zoeken naar individuele politici die nog resoluut hiervoor durven kiezen.

Ignace Demaerel